

ledere, der ikke måtte være udnævnt til tjenestemænd, lønnes med den for tjenestemandsansat personel i tilsvarende stillinger fastsatte lønning.“

I 2. stykke, 1. punktum, ændres tallene „360“ og „600“ til henholdsvis: „600“ og „720“.

I 2. stykke, 2. punktum, udgår ordene „For kompagnichefer o. lign. samt delingsførere m. fl.“ og erstattes af: „For kompagnichefer o. lign. og personel af lavere grad“.

6. stykke, 1. punktum, affattes således:

„Ved fuld tjenstgøren i krigstid og ved fuld beredskabstjeneste oppebærer kompagnichefer o. lign. samt personel af lavere grad løn m. v. som fastsat for tilsvarende personel ved værnene og korpserne, jfr. henholdsvis § 271, stk. 1 og 2, og § 272, stk. 1.“

Stk. 2, 1. stykke, affattes således:

„Konsulenter ved hjemmeværnet oppebærer et vederlag svarende til den i 23. lønningsklasse fastsatte lønning. Der tillægges 4 konsulenter hver et bestillingstillæg på 1 080 kr. årlig.“

Bemærkninger til lovforslaget.

I forbindelse med udarbejdelse af forslagene til lønningslovene for statens tjenestemænd i 1958 fremsatte hjemmeværnet forslag om visse lønforbedringer for det faste militære personel, herunder oprykning af visse tjenestemandsansatte distriktsledere. Disse forslag, der var begrundet i den siden sidste revision af hjemmeværnslovgivningen i 1952 stedfundne forøgelse af hjemmeværnets frivillige med ca. 50 pct., blev kun i begrænset omfang gennemført, bl. a. under hensyn til en forestående revision af hjemmeværnslovgivningen.

Under behandlingen af den i 1960 gennemførte lov om forsvarrets organisation m. v. var der et almindeligt ønske om at tilstræbe en styrkelse af hjemmeværnet. Som et led i en sådan styrkelse anses det for påkrævet dels at forbedre uddannelsesvilkårene for det frivillige personel, dels at gennemføre visse forbedringer af lønningvilkårene for det faste personel og samtidig forøge dettes antal.

Forannævnte synspunkter vedrørende en styrkelse af hjemmeværnet har været medbestemmende ved udformningen af det af forsvarsministeren fremsatte forslag til lov om hjemmeværnet. De i nærværende lovforslag indeholdte ændringer i og tilføjelser til lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger har således forbindelse med det fremsatte forslag til lov om hjemmeværnet.

Vedrørende de enkelte forslag bemærkes følgende:

Til 1.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i § 268, sidste stykke. I forslag til lov om hjemmeværnet forudsættes stillingen som chef for hjemmeværnet besat med en generalmajor/kontre-admiral fra værnene, og den pågældende holdes

samtidig i overtalligt nummer. Bl. a. på denne baggrund er det fundet rettest at overføre bestemmelsen i § 268, sidste stykke, til § 266.

Til 2.

I modsætning til tidligere er paragraffen opdelt i to afsnit, omfattende henholdsvis militære og civile tjenestemænd.

I forslag til lov om hjemmeværnet er hjemmeværnets forvaltningspersonel, der for tiden er ansat som materielforvaltere, materielmestre, assistenter og overassistenter, for en dels vedkommende foreslået ansat som militære tjenestemænd i stillinger som forvaltningsledere. Erfaringen har vist det ønskeligt, at dette personel på grund af dets opgaver i krigstid og det daglige nære samarbejde med underlagte militære enheder får tillagt militær status.

Under hensyn hertil stilles der forslag om normering af

- 9 forvaltningsledere i 9. lønningsklasse
- 4 forvaltningsledere i 12. lønningsklasse
- 10 forvaltningsledere i 15. lønningsklasse
- 4 forvaltningsledere i 18. lønningsklasse

I forhold til den nuværende normering i nævnte lønningsklasser medfører forslaget en forøgelse på 1 i 12. lønningsklasse, 1 i 15. lønningsklasse og 3 i 18. lønningsklasse.

Samtidig stilles der forslag om nedlæggelse af 2 stillinger som materielforvaltere i 7. lønningsklasse og 3 stillinger som assistenter i 9. lønningsklasse, således at det samlede antal tjenestemandstillinger for denne personelgruppe opretholdes uændret.